

□

HISTORIA SZKOLNICTWA W BOGUCINIE

Historia szkolnictwa w Bogucinie sięga lat międzywojennych. Niestety nie zachowały się żadne dokumenty sprzed II wojny światowej. Zostały zniszczone podczas okupacji. O tych czasach możemy dowiedzieć się jedynie z odnalezionej kroniki, prowadzonej przez Pana Leona Jagodzińskiego. W 1957 r. spisał w tejsze kronice informacje przekazane przez najstarszych mieszkańców Bogucina.

Tuż po pierwszej wojnie światowej, prezeską dozoru szkolnego gminy Policzna (do której należał Bogucin), była Wanda z Czarnieckich Targowska, żona administratora majątku Policzna. Pani Targowska po przybyciu do Bogucina i rozmowie z jego mieszkańcem Panem Janem Babańcą wyraziła zgodę na założenie we wsi szkoły. Ponieważ wieś Bogucin w czasie pierwszej wojny światowej była spalona, a w odbudowujących się domach odpowiedniego lokalu nie było, szkołę umieszczono w Krasnej Dąbrowie. Powstała 5-cio oddziałowa Szkoła Powszechna. Drugą przyczyną umieszczenia tam szkoły było również to, że znaczna część mieszkańców Bogucina wzbraniała się przed przyjęciem do wsi szkoły, obawiając się dodatkowych na jej cel podatków.

Dochodziło do wielu konfliktów między dziećmi z Krasnej Dąbrowy a dziećmi z Bogucina i Januszną. Było to jedną z przyczyn wystąpienia mieszkańców Januszną (reprezentowanych przez Juliana Makucha - posła na sejm) do Kuratorium Okręgu Szkolnego o przeniesienie szkoły do ich wsi. Kuratorium przychyliło się do przedstawionej prośby, wobec czego szkołę w Krasnej Dąbrowie zlikwidowano, zakładając na jej miejsce w Janusznie.

W tym samym czasie mieszkańcy Bogucina, rozgoryczeni złym traktowaniem ich dzieci przez rówieśników z Krasnej Dąbrowy, rozpoczęli starania o otwarcie szkoły w Bogucinie. W 1931 r. ówczesny sołtys Bogucina Stefan Zawadzak zwrócił się z tą prośbą do Inspektoratu Szkolnego w Kozienicach. Inspektor nie wyraził zgody na otwarcie szkoły w Bogucinie ze

względu na brak odpowiedniego lokalu. Doradził, by wieś na własny koszt zatrudniła prywatną nauczycielkę i wskazał właściwą osobę. Dwie izby zostały wynajęte od Pana Stanisława Kuciary. W jednej odbywały się lekcje, w drugiej zamieszkała nauczycielka z rodziną. Rodzice zobowiązali się do płacenia czynszu za lokal (od dziecka) oraz odpowiedniego wynagrodzenia dla nauczycielki. Zarówno właścicielowi domu, jak i nauczycielce płacono bardzo nieregularnie a przeważnie nie płacono wcale. Sprzęt (ławki i tablica - prowizoryczne) wykonali mieszkańcy. Nauka rozpoczęła się jesienią 1931 r. Oprócz normalnych lekcji nauczycielka prowadziła również kurs wieczorowy dla starszej młodzieży. Szkoła w tym budynku była przez okres jednego roku.

Wiosną 1932 r. doszło do następującej umowy (głównie z inicjatywy Jana Babańcy) z mieszkańcem Bogucina Piotrem Maciejczykiem: w/w z pomocą mieszkańców ma postawić na własnym placu budynek, który następnie wynajmie na szkołę.

Plan szkoły przygotował członek dozoru szkolnego gminy Policzna - ob. Makowiecki - administrator majątku hrabiego Przeździeckiego. Plan zawierał pomieszczenie na klasę oraz mieszkanie dla nauczyciela. Według tego planu Piotr Maciejczyk postawił budynek drewniany, w którym od września 1932 r. rozpoczęto naukę. Pierwszą mianowaną na tutejszą placówkę nauczycielką była Maria Waksmundzka. Realizowano 4 klasy.

Nauka w szkole odbywała się również podczas II wojny światowej. Na skutek bardzo niskich poborów otrzymywanych przez nauczycieli od władz okupacyjnych, ludność dobrowolnie udzielała im wydatnej pomocy materialnej. W r. szk. 1944/45 z powodu działań wojennych nauka była przerwana. Front w tym czasie przebiegał wzdłuż Wisły. Jesienią 1944 r. w lokalu szkolnym kwaterowali Rosjanie w służbie niemieckiej (Własowcy) doprowadzając do dewastacji szkoły. M. in. spalili wszystkie ławki, zniszczyli kancelarię szkoły itd. Następnie do lutego 1945 r. w lokalu szkolnym mieszkało kilka rodzin wysiedlonych z terenów przyfrontowych nad Wisłą.

Po wyzwoleniu w styczniu 1945 r., Jan Lis - ówczesny sołtys otrzymał polecenie od radzieckiego komendanta rejonu, który urzędował w Garbatce jak najszybszego przygotowania lokalu na szkołę. Nie było to łatwe do zrealizowania, gdyż w byłej szkole mieszkali jeszcze wysiedleni, a o inną izbę na wsi było trudno. Po wyprowadzeniu się wysiedlonych budynek został wynajęty, od nowej właścicielki Stefanii Paduch.

Do r. szk. 1948/49 włącznie, realizowano 4 klasy, w 1949/50 5 klas, a w latach 50/51, 51/52 i 52/53 6 klas.

W 1953 r. pełnienie obowiązków kierownika szkoły przejął Pan Leon Jagodziński od Stefanii Wajszczuk. Szkoła mieściła się w dwóch salach prywatnych. Jedna sala wynajęta u Stefanii Paduch, druga u Ignacego Kuciary. Jedna od drugiej oddalona o 100 m. W obu salach warunki lokalowe bardzo złe. Sale ogrzewane żelaznymi piecykami, brak budynków gospodarczych i sanitarnych. Ze względu na brak drugiego nauczyciela klasy uczą się na zmianę co drugi dzień: we wtorki, czwartki i soboty klasy I-III a w poniedziałki, środy i piątki klasy I - IV - i V. Odbija się to bardzo ujemnie na wynikach nauczania. Dzieci posiadają ogromne braki w wiadomościach, m. in. z tego powodu, że w latach poprzednich nauka również nie odbywała się normalnie. Następowaly krótsze lub dłuższe przerwy na skutek zwolnień, przeniesień bądź urlopów zdrowotnych nauczycieli.

Do obwodu tutejszej szkoły należą wsie: Bogucin, Brzustów i część Krasnej Dąbrowy. Uczniowie klas VI i VII uczęszczają do szkół w Pionkach, Laskach i Garbatce.

W 1954 r. szkoła mieściła się w jednym budynku - u Stefanii Paduch. Pomieszczenie dotychczas zajmowane przez nauczycieli, zamienione zostaje na klasę. Liczba dzieci wynosi 44.

Na początku 1958 r. powstał wśród mieszkańców Bogucina pomysł, aby wybudować nową szkołę. W kwietniu, na zebraniu rodzicielskim, z inicjatywy kierownika szkoły, powołany został Komitet Budowy Szkoły, w skład którego weszli:

1. 1. Leon Jagodziński
2. 2. Józef Babańca
3. 3. Bronisław Babańca
4. 4. Bolesław Wrześniewski

5. 5. Bolesław Stój - sołtys

6. 6. Jan Orzechowski

7. 7. Stanisław Rutkowski - przewodniczący PGRN

8. 8. Antoni Mazur

10 V 1958 r. odbyło się pierwsze zebranie Komitetu Budowy Szkoły, na którym ustalono plan działania. W czerwcu do Bogucina przyjeżdża komisja w celu wybrania miejsca nadającego się pod budowę szkoły. Ostatecznie wybrano plac Pana Józefa Babańcy. Rodzice uczniów (najpierw z Bogucina, później również z Krasnej i Brzustowa) zobowiązali się do wpłacenia składki w wysokości 100 zł na budowę szkoły. Na ten cel przeznaczone zostanie drzewo z lasu gromadzkiego.

W r. szk. 1958/59 pracuje w szkole dwoje nauczycieli, liczba dzieci w 5 klasach wynosi 53. Gromadzone są materiały do budowy szkoły. W kwietniu 1959 r. rozpoczęto prace przy wykopie fundamentów.

W r. szk. 1959/60 stopień organizacyjny szkoły zostaje podniesiony przez utworzenie klasy VI. Oprócz dotychczasowych sal wynajmuje się trzecią, u Pani Stanisławy Orzechowskiej. Prace przy budowie szkoły trwają. Zawarta została umowa z Panem Jaworskim - przedsiębiorcą budowlanym z Pionek. Jak podaje kronika najbardziej zaangażowanym w budowę szkoły był Pan Józef Babańca.

W r. szk. 1960/61 realizowanych jest 7 klas. Pracuje czterech nauczycieli. Liczba dzieci - 90. Szkoła zajmuje dwie sale w budynku Pani Stanisławy Paduch, jedną u Pana Józefa Babańcy oraz jedną najmniejszą salę w nowym, niewykończonym budynku szkoły.

W r. szk. 1962/63 formalnie przekazano wykończony budynek do użytkowania, choć faktycznie użytkowany był już od 2 lat.

W następnym r. szk. 1963/64 okazało się, że obecny budynek szkolny jest za mały, by realizować 8 klas. Powstaje więc myśl o rozbudowie szkoły.

W r. szk. 1965/66 zachodzi konieczność wynajęcia jednej sali. W sąsiedztwie szkoły, u Pani Janiny Szewczyk uczy się klasa III. Duże emocje budzą prace elektryfikacyjne prowadzone w Bogucinie, Krasnej i Brzustowie.

Kolejny r. szk. 1966/67 przynosi wielkie zmiany. Po 13 latach pracy Pan Jagodziński, na własną prośbę zostaje przeniesiony do Garbatki. Wydział Oświaty i Kultury pełnienie kierownictwa powierzył Pani Halinie Przerwie. Wynajmowane są dwie sale u Pana Józefa Babańczy. Przystąpiono do ogrodzenia szkoły. Dzieci pracują przy sadzeniu drzewek i żywopłotu na placu szkolnym.

We wrześniu 1968 r. mieszkańcy Bogucina postanawiają rozpocząć budowę budynku gospodarczego, w którym będą 3 sale lekcyjne, pracownia do zajęć praktyczno - technicznych i magazyn na węgiel i drewno.

W r. szk. 1971/72 po raz pierwszy szkoła nie wynajmuje pomieszczeń w prywatnych domach. W październiku dokonano odbioru budynku, w którym mieszczą się sale lekcyjne.

Kolejny r. szk. 1972/73 zaczął się wraz z wejściem w życie nowej Karty Praw i Obowiązków Nauczycieli. W szkole działa drużyna zuchowa i harcerska.

Następny rok przyniósł duże zmiany w strukturze szkoły. W r. szk. 1973/74 szkoła w Bogucinie staje się punktem filialnym Zbiorczej Szkoły Gminnej w Garbatce Letnisko. Do szkoły w Garbatce dojeżdżają uczniowie klasy VII i VIII.

W 1975/76 r. w klasach I - IV uczy się 43 uczniów.

W 1984 r. powraca do szkoły w Bogucinie klasa V. Rok później zatwierdzony zostaje plan organizacyjny z klasami I - VI i 9 etatami. Na stanowisko dyrektora szkoły została mianowana Pani Barbara Wieczorek.

W 1986/87 r. trwają prace przy budowie łącznika między dwoma budynkami, rozbierane są piece kaflowe.

Kolejne zmiany organizacyjne przyniósł r. 1990 - szkoła w Bogucinie staje się szkołą 8 - klasową.

W 1994 r. odbyła się w szkole ważna uroczystość poświęcenia gazociągu. Kolejną ważną inwestycją było założenie w grudniu 1996 r. ekologicznej oczyszczalni ścieków.

Od 1997 r. dzieci w naszej szkole uczą się języka angielskiego, powstała również pracownia komputerowa. W tym samym roku otrzymaliśmy nagrodę Ministra Ochrony Środowiska.

W czerwcu 1999 r. odeszła na emeryturę Pani Barbara Wieczorek, a jej obowiązki od września przejmuje Pani Teresa Rodakowska.

W r. szk. 1999/2000 w wyniku reformy oświaty nasza placówka stała się 6- klasową Publiczną Szkołą Podstawową. Nasi absolwenci kontynuują naukę w Publicznym Gimnazjum w Garbatce Letnisko.

